

ΠΑΝΟΣ ΜΙΧΕΛΗΣ

# Ο ΧΡΥΣΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

παραμύθι για μεγάλους



ΑΘΗΝΑ 2019



Ο ΧΡΥΣΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ



Ο ποιητής-λογοτέχνης Πάνος Μιχελής γεννήθηκε στην Αθήνα το 1968. Η γενιά του κατάγεται από τα Κομητάτα Ερύσσου της Κεφαλονιάς. Είναι από προοδευτική εργατική οικογένεια και κρατάει τα νάματα του Ευρωπαϊκού Διαφωτισμού, όπως όλοι οι ποιητές που κατάγονται από τα Ιόνια Νησιά. Μετά από τις εγκύκλιες σπουδές του στράφηκε στις Δομικές Εφαρμογές, με ειδίκευση στα κτηριακά και συγκοινωνιακά έργα (1986 – 1989). Παρακολούθησε σεμινάρια μεγάλης χρονικής διάρκειας, σε ηλεκτρονικούς υπολογιστές και πληροφοριακά συστήματα, με ειδίκευση στα Μεγάλα Συστήματα Ηλεκτρονικών Υπολογιστών. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα σε μεγάλη εταιρεία με πολλά κατασκευαστικά έργα στον αραβικό χώρο. Αρθρογραφεί σε διάφορες εφημερίδες, σε περιοδικά, καθώς και στο διαδίκτυο, εκφράζοντας κοινωνικούς και πολιτικούς προβληματισμούς και αναλύοντας τις διάφορες πτυχές της σύγχρονης ζωής. Ταξιδεύει συχνά σε χώρες της Ευρώπης και χώρες του Τρίτου Κόσμου. Συμμετείχε σε διεθνή συνέδρια για το καλό του εργατικού κινήματος και των λαϊκών ελευθεριών. Είναι μελετητής του ποιητικού λόγου και της νεοελληνικής φιλολογίας. Έχει συμμετάσχει σε θεατρικές παραστάσεις. Εμφανίζεται για πέμπτη φορά στα ελληνικά γράμματα με το παραμύθι για μεγάλους «Ο ΧΡΥΣΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ», που το αφιερώνει στην αγαπημένη του μητέρα Χαριτωμένη και το νονό του Κοσμά, που έχουν αναχωρήσει.

**ISBN 978-618-00-1049-7**

Ο βασιλιάς Ιωάννης Α΄ ξαπλωμένος στο κρεβάτι του περίμενε από στιγμή σε στιγμή τον ηγούμενο του πρώτου μοναστηριού της χώρας του. Το είχε ιδρύσει ο ίδιος και είχε προσωπικά επιλέξει τους τριάντα τρεις μοναχούς της αδελφότητας. Εδώ και είκοσι χρόνια που ο νέος Θεός της Δικαιοσύνης είχε αντικαταστήσει τον ανελέητο Μεγάλο Θεό των Πάγων, το βασίλειο των Ευελπιδών ζούσε σε ένα θαύμα. Ο Ιωάννης είχε στείλει παντού κήρυκες και όλοι οι υπήκοοί του είχαν ακούσει τις θελήσεις του νέου Θεού του βασιλείου: Έπρεπε στο εξής όλοι να είναι δίκαιοι και να πράττουν το αγαθό, διαφορετικά θα τιμωρούντο αιώνια. Οι περισσότεροι υπάκουσαν, όχι όμως όλοι. Στο βασίλειο υπήρχαν ακόμα ανέντιμοι, ληστές και απατεώνες. Χρειαζόταν ακόμα—σκέφτηκε ο Ιωάννης—λίγος χρόνος για να εξαλειφθεί κάθε αδικία. Για να γίνουν όλοι δίκαιοι, έπρεπε πρώτα να συνηθίσουν τη θέλη-

ση του νέου τους Θεού. Όμως αυτός δεν θα προλάβαινε να το ζήσει...

Κτύπησε η πόρτα. Η είσοδος του ηγούμενου διέκοψε τους συλλογισμούς του γέροντα βασιλιά.

- Άγιε ηγούμενε, ευχήσου για μένα.
- Ο Θεός πάντα να σε ευλογεί και να είσαι αιώνια δίπλα του, μεγάλε μας βασιλιά.
- Κάθισε, έχω να σου πω κάτι πολύ σοβαρό.
- Στις προσταγές σου, μεγάλε βασιλιά.
- Άγιε ηγούμενε, όπως ξέρεις, είμαι βαριά άρρωστος, σε λίγο πρόκειται να κλείσω τα μάτια μου. Θέλησα λοιπόν από ευγνωμοσύνη στον νέο μας Θεό, που μέσα σε λίγα χρόνια έκανε το βασίλειό μας να ευημερεί τόσο, να του προσφέρω εκ μέρους όλου του λαού ένα μικρό αφιέρωμα, πολύ μικρό σε σχέση με το καλό που μας έκανε. Διέταξα και έλιωσαν το μισό χρυσάφι του κράτους και έφτιαξαν ένα μεγάλο σταυρό. Έχει ύψος τέσσερα μέτρα. Ίσα-ίσα που χωράει στην υπόγεια κρύπτη του μοναστηριού. Αυτοί που έφτιαξαν τον σταυρό ορκίσθηκαν στην ψυχή τους και στην

ψυχή των παιδιών τους να μην πουν σε κανέναν τίποτε.

- Μα γιατί, βασιλιά μου, να τον βάλουμε στην κρύπτη;
- Άγιε ηγούμενε, εγώ ως βασιλιάς γνωρίζω τους ανθρώπους. Χρειάζεται λίγος καιρός ακόμα για να εξαλειφθούν οι ληστείες και η ιδιοτέλεια από τη χώρα. Μέχρι τότε, αν μαθευτεί πως υπάρχει στο μοναστήρι τόσος χρυσός, εσείς θα βρεθείτε δολοφονημένοι και ο σταυρός θα χαθεί. Αλλά εγώ δεν έχω χρόνο να περιμένω, σε λίγο πεθαίνω... Γι' αυτό απομάκρυνα σήμερα όλους τους μοναχούς από το μοναστήρι, με το πρόσχημα να περιοδεύσουν και να διδάξουν στη χώρα. Ήδη ο σταυρός έχει τοποθετηθεί στο υπόγειο του μοναστηριού και η πόρτα έχει σφραγιστεί. Θα την σπάσετε μόνο όταν όλοι στη χώρα γίνουν δίκαιοι.

Είχαν περάσει εκατό χρόνια από τον θάνατο του βασιλιά Ιωάννου Α΄. Τώρα στο Βασίλειο των Ευελπιδών βασίλευε ο Μιχαήλ Γ΄.

Δόλιος και αδίστακτος, δηλητηρίασε τον βασιλιά θείο του, μαζί με όλη τη βασιλική οικογένεια.

Ο βασιλιάς Μιχαήλ ήταν απ' όλους μισητός, ακόμα και από τους αυλικούς του, που από ανάγκη τον εξυμνούσαν για να μη χάσουν το κεφάλι τους. Ο κόσμος υπέφερε από τη σκληρή φορολογία και την αυθαιρεσία των κρατικών αρχών. Η πείνα τον έσπρωχνε στις κλοπές και στις ληστείες, την ίδια στιγμή που οι κρατικοί αξιωματούχοι πλούτιζαν από την αρπαγή του δημόσιου χρήματος. Μετά από εκατό χρόνια, η αδικία –αντί να εξαλειφθεί εντελώς– είχε κυριεύσει ολόκληρο το βασίλειο. Οι προβλέψεις του βασιλιά Ιωάννου Α' είχαν οικτρά διαψευστεί.

Είχε περάσει ένα έτος που ο Μιχαήλ Γ' ανέλαβε την εξουσία και οι εορτασμοί σε όλη τη χώρα των Ευελπιδών διεξήγοντο με λαμπρότητα, όταν ο στρατός του Βασιλιά του Βορά επιτέθηκε ξαφνικά στην χώρα.



Στην πρώτη μάχη, ο στρατός της χώρας των Ευελπιδών κυριολεκτικά συνετρίβη. Ο στρατηγός Αέτιος με τους στρατιώτες του εστάλη αμέσως από τα νότια σύνορα να ενισχύσει τον στρατό που είχε υποχωρήσει και προσπαθούσε να αναγκροτηθεί, ενώ ο εχθρός λεηλατούσε το βόρειο τμήμα της χώρας.

Ο βασιλιάς Μιχαήλ κάλεσε εσπευσμένως τον αρχιστράτηγο.

- Τι δυνάμεις έχουμε, Ακίνδυne;
- Οι δυνάμεις μας είναι 10.000 άνδρες, μεγαλειότητα, και ο εχθρός έχει δεκαπλάσιους. Έχουν επίσης γύρω στους 1.000 ιππείς και αμέτρητους τοξότες.
- Δεν έχουμε λοιπόν καμιά ελπίδα;

Δεν πήρε απάντηση. Ή μάλλον, η σιωπή του αρχιστράτηγου ήταν η πιο εκφραστική απάντηση.

- Φέρτε μου αμέσως τον αγγελιοφόρο, έσπασε τη σιωπή ο Μιχαήλ. Γραμματέα, γράψε:

*Στον μεγάλο Βασιλιά του Βασιλείου του Βορά Μπαραμπάρ Ε', ο υπήκοός του βασιλιάς*

της χώρας των Ευελπιδών.

Μεγάλε μου βασιλιά, υπήκοος μικρός της μεγάλης σου εξουσίας, δέξου την παράδοση της χώρας μου. Θα διατάξω αμέσως τη διάλυση του στρατού και την ολοκάρδια εκπάντων υποδοχή σου. Αν η μεγαλειότητά σου θελήσει να με κρατήσει διοικητή της χώρας, ορκίζομαι πως θα έχει έναν πιστό υπηρέτη που θα διοικεί πάντα σύμφωνα με τις εντολές της.

Ο δούλος σου  
Βασιλιάς Μιχαήλ Γ΄

Σαν αστραπή έπεσε στον στρατό της χώρας των Ευελπιδών η εντολή για άμεση διάλυσή του και παράδοση της χώρας. Οι στρατηγοί μεταβίβασαν τις εντολές. Οι στρατιώτες ήταν έτοιμοι να ξεκινήσουν άλλοι για τα σπίτια τους και άλλοι για το γειτονικό τους νότιο βασίλειο, με την ελπίδα να τους δεχθούν και να μην τους στείλουν πίσω στον εχθρό.

- Στρατιώτες, εγώ θα μείνω να πολεμήσω, α-

κούστηκε μέσα στην αναταραχή η φωνή του στρατηγού Αέτιου, όποιος δεν φοβάται να πεθάνει ας μείνει μαζί μου να πολεμήσει.

- Καλύτερα να πεθάνουμε, παρά να σκλαβωθείμε, σαν μια φωνή ακούστηκε η απάντηση των στρατιωτών.

Ο βασιλιάς Μιχαήλ άρπαξε ανυπόμονα από τα χέρια του αγγελιοφόρου το γράμμα του Βασιλιά του Βορά, το άνοιξε τρέμοντας και άρχισε να διαβάζει:

*Δούλε μου, πρώην βασιλιά της χώρας των Ευελπιδών.*

*Απ' ό,τι πληροφορήθηκα ο στρατός σου πια δεν σε υπακούει κι ως εκ τούτου δεν μπορείς να μου παραδώσεις την ασήμαντη χώρα σου. Όταν λοιπόν την καταλάβω δεν έχω κανένα λόγο να σε λυπηθώ. Επειδή όμως είμαι πολύ φιλεύσπλαχνος αφέντης, θα σκεφτώ μήπως σε βάλω δούλο στους στάβλους μου.*

*Ο αφέντης σου  
ο μεγάλος βασιλιάς του Βορά  
Μπαραμπάρ Ε΄*

- Γρήγορα, φορτώστε σε άμαξες το χρυσάφι του θησαυροφυλακίου του κράτους, φεύγουμε αμέσως για το νότιο βασίλειο, άρχισε να φωνάζει ο Μιχαήλ.

Στο μεταξύ ο Αέτιος σκεφτόταν για τη μάχη που θα ακολουθούσε. Γνώριζε πως οι ελπίδες για νίκη ήταν μηδαμινές. Σκοτεινές σκέψεις άρχισαν να τον καταλαμβάνουν: Θα ήταν αυτός η αιτία του άσκοπου θανάτου τόσων στρατιωτών και της πλήρους καταστροφής της χώρας του; Μήπως τελικά έπρεπε να παραδοθούν;

- Θεέ μου, τι κάνω; Τους οδηγώ σε βέβαιο θάνατο.

Από τον νου του πέρασαν για μια στιγμή οι ιστορίες που του έλεγε σαν ήταν μικρό παιδί η μητέρα του. Θυμήθηκε τους Αθηναίους, τη νίκη τους στον Μαραθώνα. Αν ακολουθούσε την ίδια στρατηγική, μήπως άραγε;

Ο Αέτιος περίμενε τον εχθρό στην πε-

διάδα μπροστά από το υψηλό βουνό, όπου βρισκόταν το μοναστήρι που είχε κτίσει πριν από εκατό χρόνια ο ευσεβής βασιλιάς Ιωάννης Α΄. Ήταν μεσημέρι όταν ο εχθρικός στρατός πλησίασε, ο ήλιος έστελνε τις πυρωμένες του ακτίνες και έκανε τις μεταλλικές ασπίδες να λάμπουν.

Οι δύο στρατοί παρατάχθηκαν ο ένας απέναντι στον άλλο. Ο στρατός του Αέτιου αναπτύχθηκε σε όλο το πλάτος του στρατού του βορά, τα δυο του άκρα είχαν το ίδιο βάθος με τον εχθρικό στρατό, αλλά στο κέντρο... δεν υπήρχαν αρκετοί στρατιώτες για το κέντρο της παράταξης. Στο κέντρο παρατάχθηκαν μόλις δύο σειρές στρατιωτών.

Ο βασιλιάς που Βορά είδε από μακριά τον παράξενο σχηματισμό και χαμογέλασε.

- Είναι ηλίθιοι, είπε. Με τόσο αδύναμο κέντρο θα διαλυθούν αμέσως. Μήπως το κάνουν επιτήδες για να δείξουν πως γνωρίζουν ότι η ήττα τους είναι βέβαιη οτιδήποτε κι αν κάνουν; Ας τους δείξω λοιπόν κι εγώ πόσο εύκολα μπορώ να τους νικήσω. Να μην επιτε-

θεί το ιππικό. Να επιτεθεί μόνο το πεζικό!

Ο στρατός του Μπαραμπάρ προχώρησε γρήγορα. Η πίεση για το κέντρο του στρατού του Αέτιου ήταν τρομερή. Αμέσως άρχισε να υποχωρεί, κινδυνεύοντας ανά πάσα στιγμή να διαλυθεί. Υποχωρούσε, υποχωρούσε... και το κέντρο του στρατού του εχθρού προχωρούσε, κι όσο αυτό προχωρούσε αποχωριζόταν από τα άκρα του, τα άκρα του γίνονταν όλο και πιο αδύναμα. Σε μια στιγμή το αριστερό άκρο του στρατού του Μπαραμπάρ άρχισε να υποχωρεί. Κάποιοι στρατιώτες πίσω-πίσω, βλέποντας πως υποχωρούν και μην έχοντας δίπλα τους τους στρατιώτες του κέντρου, νόμισαν πως ηττώνται και άρχισαν να εγκαταλείπουν τη μάχη, τρέχοντας για να σωθούν. Πανικός άρχισε να απλώνεται στο αριστερό άκρο του στρατού του Βορά. Και τότε συνέβη κάτι απίστευτο...

Ο βασιλιάς Μπαραμπάρ Ε΄ κοίταξε στην κορφή του βουνού και είδε τις ακτίνες του ήλιου να σχηματίζουν ένα μεγάλο σταυρό, ένα σταυρό από καθαρό φως. Κοίταξε πάλι στη

μάχη και είδε τους στρατιώτες του να την εγκαταλείπουν χωρίς κανένα λόγο και να τρέχουν σαν να τους διασκορπίζει το χέρι ενός θεού.

- Δεν υπάρχει άλλη λογική εξήγηση, είπε. Είναι ολοφάνερο, ο θεός του Αέτιου έχει έλθει και πολεμάει στο πλευρό του. Και πρέπει να είναι πολύ δυνατός θεός για να διαλύει τόσο εύκολα τον στρατό μου. Πρέπει να προλάβω να τους σώσω πριν τους εξολοθρεύσει. Σημάνετε αμέσως υποχώρηση!

Ο Αέτιος και οι στρατιώτες του είχαν κι αυτοί σαστίσει, έβλεπαν από τη μια τους εχθρούς να υποχωρούν κι από την άλλη τον φωτεινό σταυρό στην κορφή του βουνού.

Δεν είχαν καλά-καλά υποχωρήσει οι στρατιώτες του βορά και ένας αγγελιοφόρος έφθασε κρατώντας λευκή σημαία:

- Έχω μήνυμα από τον μεγάλο βασιλιά Μπα-ραμπάρ Ε΄ προς τον μεγάλο αρχιστράτηγο Αέτιο. Ο μεγάλος βασιλιάς ζητά συμμαχία.

Ο σταυρός στην κορφή του βουνού είχε

χαθεί, αλλά ο Μπαραμπάρ ήξερε πως ο θεός του Αέτιου δεν είχε φύγει. Μ' έναν τέτοιο θεό δεν έπρεπε να είναι εχθρός αλλά σύμμαχος.

Οι μοναχοί σφράγισαν πάλι τη σπασμένη πόρτα του υπογείου. Ήταν η πρώτη φορά μετά από εκατό χρόνια που είχαν βγάλει τον χρυσό σταυρό από την κρύπτη του μοναστηριού, τον είχαν πάει μέχρι την κορφή του βουνού για να βοηθήσει να σωθεί η χώρα τους από την καταστροφή. Και τώρα θα τον άφηναν πάλι κρυμμένο μέχρι να έλθει ο καιρός που θα εξαλειφθεί η αδικία απ' αυτήν.

Ο Αέτιος ήταν πια ο αδιαφιλονίκητος βασιλιάς της χώρας των Ευελπιδών. Έχοντας ζήσει ένα μεγάλο θαύμα, δεν μπορούσε να φανεί αχάριστος, ένοιωσε καθήκον του να επιβάλει τη θέληση του Θεού της Δικαιοσύνης, να εξαλειφθεί δηλαδή η αδικία και η κακία από τη χώρα.

Παρά τις μεγάλες αντιδράσεις, κατάσχε-



σε από τους μεγάλους γαιοκτήμονες τη γη του βασιλείου, την ανακήρυξε κοινή ιδιοκτησία του λαού και επέβαλε την ίση διανομή όλων των παραγόμενων αγαθών. Καλλιέργησε δε συστηματικά τις ηθικές αξίες και τιμώρησε αυστηρά κάθε αδικία που συνέβη κατά τη διάρκεια της βασιλείας του.

Ιδιαίτερα αυστηρός ήταν στη διοίκηση του κράτους.

- Ο Θεός θέλει το κράτος μας να αποτελεί πρότυπο δικαιοσύνης, είπε. Και για να υπάρχει δικαιοσύνη και να είναι όλοι ίσοι, θα πρέπει να παίρνουν όλοι οι μορφωμένοι πολίτες μέρος στη διοίκησή του με τη σειρά. Δεν θα διοικούν όμως ανεξέλεγκτα. Όλοι όσοι διοικούν θα κρίνονται με αυστηρότητα.

Όταν σε γεροντική ηλικία ο Αέτιος έκλεισε τα μάτια του, η χώρα ευημερούσε. Αφού όλα τώρα μοιράζονταν ισότιμα, το χρήμα δεν είχε λόγο ύπαρξης και είχε καταργηθεί. Όλοι οι πολίτες ένοιωθαν ίσοι και ασφαλείς. Το όραμα του Ιωάννου Α΄ είχε σχεδόν πραγματοποιηθεί.





Ο βασιλιάς Μπαραμπάρ Ε' κοίταξε  
στην κορφή του βουνού και είδε  
τις ακτίνες του ήλιου να σχηματίζουν  
ένα μεγάλο σταυρό,  
ένα σταυρό από καθαρό φως.